

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Узп 134/2017
25.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Драгана Скока и Бисерке Живановић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући о захтеву Драгана Којића из Радаља, кога заступа пуномоћник Гордана Младеновић, адвокат из Лознице, Јована Цвијића број 12, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда, Одељење у Новом Саду III-4 У 17394/16 од 19.01.2017. године, у предмету накнаде трошкова поступка по жалби, у нејавној седници већа одржаној дана 25.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Подносилац захтева предлаже преиспитивање пресуде Управног суда, Одељење у Новом Саду III-4 У 17394/16 од 19.01.2017. године, којом је одбијена његова тужба поднета против става 3. диспозитива решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података личности број 07-00-00787/2015-03 од 28.10.2016. године, којим је одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Према члану 3. у вези члана 8. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Управни суд у управном спору одлучује о законитости коначних управних аката и коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, осим оних у погледу којих је у одређеном случају предвиђена другачија судска заштита као и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Чланом 49. став 2. истог закона је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. истог члана закона је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Како је побијаном пресудом одбијена тужба поднета против става 3. диспозитива оспореног решења којим је одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова по жалби то истом није одлучивано о предмету управног спора због чега не представља правноснажну одлуку Управног суда из члана 49. ст. 1. и 2. Закона о управним споровима чије преиспитивање странка може тражити пред Врховним касационим судом подношењем захтева за преиспитивање судске одлуке као ванредног правног средства.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни касациони суд одбацити решењем.

Са изнетих разлога, на основу наведених прописа поднети захтев је недозвољен, па је Врховни касациони суд применом одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 25.05.2017. године, Узп 134/2017

Записничар,
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија,
Мирјана Ивић,с.р.

За тачност-отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

М. Антонић

ан